

Piatok 26. mája 2017

Piesne: ES č. 488, 633

Text: Kol 1, 19 – 23

„... ak totiž zotrúvate založení a pevní vo viere a neuchýľujete sa od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli, ktoré bolo zvestované každému stvoreniu pod nebom...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Malý katechizmus Martina Luthera nám vysvetľuje aj prvý článok vyznania Všeobecnej viery kresťanskej: „*Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.*“ Všetko je stvorené podľa úžasného poriadku a všetko je prepojené v zmysle toho, čo nám je dané, aby každé ľudské pokolenie spoznalo, že On je Pánom zeme a nebies. Jeho moc sa zjavila v tej svätej nitke, ktorá spája to, čo nám je dané, aby sme pochopili, uznali a svedčili, že Jeho láska k svojmu stvoreniu je živá, že nezanikne, lebo Ježiš je Ten, ktorý má prvé a posledné slovo v nás, v našom čase, na našom mieste. Dejiny cirkvi, dejiny sveta, všetko v dejinách spásy nám prináša doklad o tom, že sa naplňa Jeho vôľa, a nie naša. Často sa vzd'áľujeme od toho pokoja, ktorý nám On dáva.

Mnohokrát si naplánujeme svoj život a naplníme ho, pravdaže, podľa svojej ľudskej múdrosti, intelektu a potom padáme a prehrávame. Ale On nás vždy, možno vtedy, keď už plačeme, dvíha, prinavracia nás najskôr svojím volaním, potom svojou mocou, zjavuje nám opäť svoju otcovskú lásku, svoje priateľstvo, svoju záchranu. V Ňom stretávame, ako i prijímame odpoveď na to, čo sa deje s ľudským pokolením, ako aj s celou prírodou pod vodou, na zemi aj vo vzduchu.

„Pozrite vtákov nebeských: ani nesejú, ani nežnú, ani nezhrmažďujú do stodôl a váš Otec nebeský ich živí. Či vy nie ste omnoho viac ako ony?“ (Mt 6, 26) Áno, omnoho viac sú naše manželstvá, naše rodiny, náš národ, celá naša cirkev. Požehnanie slova Božieho, požehnanie evanjelia pre národy je sväté aj pre naše časy. Požehnanie evanjelia je vlastne naším požehnaním. Amen.

Modlitba:

Bože, ďakujeme Ti za všetko, čo si nám dal, aby sme spoznali zmysel svojho života. Stvoril si nás, dal si nám telo i dušu, oči, uši a všetky údy, rozum i všetky zmysly a ich doteraz zachovávaš. Dávaš nám hojne na každý deň odev i obuv, pokrm i nápoj, dom, dvor, manželku, manžela, deti, rodičov, bratov a sestry, materinskú reč, národnosť. Keď ich máme, možno si ich dostatočne nectíme. Ak ich stratíme, so zármutkom spoznávame, aké vzácne bolo to, čo sme stratili. Preto daj nám spoznať Tvoje slovo a prijať ho do nášho života; daj nám spoznať, že tá svätá vôľa nebola len Pavlova, ale dnes je aj naša. Amen.

Mgr. Juraj Bálint, zborový farár v CZ Nadlak a senior Slovenského evanjelického luteránskeho seniorátu v Rumunsku